

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1959

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
247

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 4018. Περί του θεσμού των Κοινωνικών Λειτουργιών. 1
N. Δ. 4021. Περί συμμετοχής των Δημοσίων Υπαλλήλων κλπ. εις Συμβούλια και Επιτροπές και περί του ανωτάτου όριου των προσθέτων αυτών αμοιβών ή απολαυών . . 2
N. Δ. 4022. Περί τροποποιήσεως των περί Διοικήσεως της Τραπεζής της Ελλάδος διατάξεων 3
N. Δ. 4024. Περί κυρώσεως της από 19 'Οκτωβρίου 1959 συμβάσεως μεταξύ του 'Ελληνικού Δημοσίου, της Τραπεζής της Ελλάδος και της 'Εθνικής Κτηματικής Τραπεζής της Ελλάδος περί οικονομικής ενισχύσεως πληγέντων υπό σεισμών προς αποκατάστασιν ακινήτων χρησιμοποιουμένων ως κατοικιών ή ως επαγγελματικής στέγης 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 4018

Περί του θεσμού των Κοινωνικών λειτουργιών.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

"Εχοντες υπ' όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 16 'Οκτωβρίου 1959 σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του 'Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, απέφασίσαμεν και διατάσσομεν :

"Άρθρον 1.

"Η εν τη επικρατεία άσκησις του επαγγέλματος των Κοινωνικών Λειτουργών, ήτοι πρώτων ειδικώς εκπαιδευμένων δια την άσκησιν της Κοινωνικής Προνοίας, εν τη εφαρμογή των προγραμμάτων Κοινωνικής Προνοίας και Υγεινής, διέπεται υπό των διατάξεων του παρόντος Ν. Διατάγματος.

"Άρθρον 2.

Ούδεις δύναται να φέρη τόν τίτλον ή να καταλαμβάνη θέσιν Κοινωνικού Λειτουργού εις Υπηρεσίας και Ίδρύματα Νομικών Προσώπων Δημοσίου ή Ίδιωτικού Δικαίου, εάν δεν πληροί τας προϋποθέσεις τας καθοριζόμενας υπό του παρόντος Ν. Δ. και των εις εκτέλεσιν αυτού εκδιδομένων Βασιλικών Διαταγμάτων.

"Άρθρον 3.

Διά Βασιλικών Διαταγμάτων, εκδιδομένων προτάσει του επί της Κοινωνικής Προνοίας Υπουργού και του κατά περίπτωσιν αρμοδίου Υπουργού, θέλουσι καθορισθῇ τὰ της εκπαίδευσως, της αναγνωρίσεως των Σχολών Κοινωνικής Προνοίας, της αδείας άσκήσεως του επαγγέλματος και της επαγγελματικής δεοντολογίας των Κοινωνικών Λειτουργών, αι κατευθύνσεις επί του τρόπου χρησιμοποίησεως των Κοινωνικών

Λειτουργών, υπό των Κοινωνικών Υπηρεσιών, ως και πάσα έτέρα λεπτομέρεια άφορώσα τόν τρόπον λειτουργίας του θεσμού και την άσκησιν του επαγγέλματος του Κοινωνικού Λειτουργού.

"Άρθρον 4.

1. Παρά τῷ Υπουργείῳ Κοινωνικής Προνοίας συνιστᾶται Συμβούλιον Κοινωνικής Ἑργασίας, συγκείμενον ἐκ τῶν :

α) Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας, ὡς Προέδρου.

β) Γενικοῦ Διευθυντοῦ Προνοίας τοῦ Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας, ὡς Ἀντιπροέδρου.

γ) Γενικοῦ Διευθυντοῦ Υγεινής.

δ) Δύο Διευθυντῶν τοῦ Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας, ἐξ ὧν εἷς ὁ Διευθυντῆς Παιδικῆς Προστασίας.

ε) Δύο ἀντιπροσώπων τῶν συνεργαζομένων μετὰ τοῦ Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας Ὁργανισμῶν, τῶν διαθετῶν τῶν δαπάνας διὰ τὴν χρησιμοποίησιν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν ὑποδεικνυμένων ὑπὸ τῶν ὁργανισμῶν τούτων.

στ) Δύο προσώπων ἐχόντων ἐνεργὸν ἀνάμειξιν εἰς τὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν.

Χρὴς Εἰσηγητοῦ καὶ Γραμματέως ἐκτελεῖ Τμηματάρχης τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως.

Τὸ Συμβούλιον συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Κοιν. Προνοίας, ὅστις ὀρίζει συνάμα καὶ τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη αὐτοῦ. Θητεία τῶν μὴ ὑπηρεσιακῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται τριετής.

2. Ἀρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶναι ἡ γνωμοδότησις :

α) Ἐπὶ παντὸς θέματος ἀποσκοποῦντος εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν.

β) Ἐπὶ τοῦ καθοριζομένου συστήματος ἐργασίας καὶ ἐκπατείας τῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν.

γ) Ἐπὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν Σχολῶν Κοινωνικῆς Προνοίας τῶν πληρουσῶν τὰς προϋποθέσεις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων.

3. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν Γραμματέα καταβάλλεται δι' ἀποφάσεως τῶν Υπουργῶν Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν κατ' ἀποκοπὴν μηνιαία ἀποζημίωσις.

"Άρθρον 5.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Υπουργοῦ, μετὰ τὴν γνώμην τοῦ ἐν ἄρθρῳ 4 συγκροτουμένου Συμβουλίου, δύνανται νὰ συνιστῶνται Ἐπιτροπαὶ μελετῶν ἐπὶ θεμάτων ἐκπαιδεύσεως Κοινωνικῶν Λειτουργῶν, ἐξ ἀντιπροσώπων Σχολῶν Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τοῦ Συνδέσμου Κοινωνικῶν Λειτουργῶν, ὡς καὶ ἐτέρων προσώπων ἀγχιουμένων μετὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν.

"Άρθρον 6.

Διὰ τὴν χρησιμοποίησιν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν εἰς τὰ Κέντρα Κοινωνικῆς Προνοίας, τὰ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα καὶ τὰ τοιαῦτα Παιδικῆς Προστασίας, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ

εὐαγὴ Ἰδρύματα τῆς χώρας, δύναται τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας, νὰ συναργάσεται μετ' ἄλλων Ὁργανισμῶν κατόπιν ὑπογραφῆς σχετικῶν συμβάσεων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1959

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΤΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Λ. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1959

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 4021

Περὶ συμμετοχῆς τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων κλπ. εἰς Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπὰς καὶ περὶ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν προσθέτων αὐτῶν ἀμοιβῶν ἢ ἀπολαυῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1959 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Οὐδεὶς ἑμμισθός Δημοσίος ὑπάλληλος δύναται νὰ μετέχη εἰς πλείονα τῶν δύο Συμβουλίων ἢ ἐπιτροπῶν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐχόντων προνόμιον ἐκ παραχωρήσεως τοῦ Κράτους, ἢ σύμβασιν μετ' αὐτοῦ, κοινωφελῶν ἰδρυμάτων ἢ Τραπεζῶν.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἀσκούσαι δικαιοδοτικὴν ἀρμοδιότητα Ἐπιτροπαὶ καὶ τὰ διοικητικὰ δικαστήρια.

2. Εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ὑπάγονται : α) τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ὑπάλληλος καὶ β) αἱ νομοπαρασκευαστικαὶ ἐπιτροπαί.

3. Δὲν περιλαμβάνονται : ἐπίσης τὰ συμβούλια ἢ Ἐπιτροπαί, εἰς τὰς ὁποίας οὗτος συμμετέχει : ἀνεὺ οἰασθῆποτε καὶ ὑφ' οἰονδήποτε τύπον παρεχόμενης προσθέτου ἀμοιβῆς ἢ ἀποζημιώσεως.

4. Τοῦ περιορισμοῦ τῆς πρώτης παραγράφου ἐξαιρεῖται, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου πέμπτου τοῦ ἁρθροῦ 102 τοῦ Συντάγματος, ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀνωτάτων δικαστικῶν λειτουργῶν τῆς τακτικῆς καὶ Διοικητικῆς Δικαιοσύνης, τῶν συμβούλων καὶ παρέδρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Α.Σ.Δ.Υ. καὶ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὡς καὶ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων εἰς τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν Συμβουλίων τῆς τακτικῆς καὶ Διοικητικῆς Δικαιοσύνης.

Ὁμοίως, ἐξαιρεῖται ἡ συμμετοχὴ δικαστικῶν λειτουργῶν εἰς Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπὰς ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἐφ' ὅσον εἰς ταῦτα μετέχουν κατὰ Νόμον λόγῳ τῆς ιδιότητος αὐτῶν, ὃ δὲ συνολικὸς ἀριθμὸς

τῶν ὑπηρετούντων, ἐφαρμοζομένων τῶν περιορισμῶν τῆς α' παραγράφου, δὲν ἐξασφαλίζει τὴν νόμιμον σύνθεσιν τῶν ἐν ἐκάστη περιφερείᾳ συνεστημένων συλλογικῶν ὀργάνων ἢ πάσης φύσεως ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι καθορισθῇ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐδαφίου καὶ ἡ ἀρμοδιὰ Ἀρχὴ πρὸς βεβαίωσιν τῆς συνδρομῆς τῶν τασσομένων προϋποθέσεων.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ πρόσθετοι ἀμοιβαί, ἢ οἰαδήποτε ἀπολαυαί, παντὸς ἐμμισθοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἢ νομικῶν προσώπων Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἔχοντος προνόμιον ἐκ παραχωρήσεως τοῦ Κράτους ἢ σύμβασιν μετ' αὐτοῦ ἢ κοινωφελῶν ἰδρυμάτων ἢ Τραπεζῶν, ἐνεκα τῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσιν κατ' ἔτος, ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν, τὰς τακτικὰς ἀποδοχὰς τῆς ὀργανικῆς θέσεως τοῦ ὑπαλλήλου.

2. Ὡς πρόσθετος ἀμοιβὴ ἢ ἀπολαυὴ νοεῖται ἡ ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας καὶ ὑφ' οἰονδήποτε τύπον παρεχόμενη εἰς τὸν δημόσιον ὑπάλληλον πάσης φύσεως ἀμοιβὴ ἢ ἀποζημιώσις.

Ἐπὶ συντάξεως μελετῶν, ὡς ἀμοιβὴ κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος θεωρεῖται τὸ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου εἰσοδήματος προσδιοριζόμενον ποσὸν τοῦ καθαροῦ ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης εἰσοδήματος.

Δὲν ἀποτελεῖ πρόσθετον ἀμοιβὴν ἢ ἀπολαυήν, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος, ἡ καταβολὴ κατ' ἀποκοπὴν ἐξόδων κινήσεως διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς οἰονδήποτε Συμβούλιον ἢ Ἐπιτροπὴν, ἐφ' ὅσον ὁμοῦ αὕτη δὲν ὑπερβαίνει κατὰ μῆνα ποσὸν ὀριζόμενον ἐκάστοτε διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν, Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἀρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργοῦ καὶ τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ 1)10 τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὑπαλλήλου κατὰ περίπτωσιν οὐδὲ τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν ἐν συνόλῳ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ πρόσθετοι ἀμοιβαὶ μετὰ τῶν κατ' ἀποκοπὴν ἐξόδων κινήσεως ὑπερβαίνουν τὰς τακτικὰς ἀποδοχὰς τοῦ ὑπαλλήλου, καταβάλλεται ἐπὶ πλέον μόνον τὸ τρίτον τῆς ὑπερβάσεως.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος καταβολὴ ἀμοιβῆς καὶ κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημιώσεως δι' ἐξόδα κινήσεως διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ ὑπαλλήλου εἰς Συμβούλιον ἢ Ἐπιτροπὴν.

3. Ὡς τακτικαὶ ἀποδοχαὶ νοοῦνται ὁ βασικὸς μισθὸς τοῦ ὑπαλλήλου μετὰ τῶν συνταξίμων προσαυξήσεων καὶ τῶν τακτικῶν ἐπιδομάτων αὐτοῦ ὡς καὶ τῶν εἰδικῶν παροχῶν ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ Πάσχα.

4. Διὰ τὸν κατέχοντα θέσιν : τῆς κειμένης νομοθεσίας δύο ἐμμισθοῦς θέσεις, ὡς ὀργανικὴ θέσις νοεῖται : α) ἡ μᾶλλον μισθοδοτούμενη ἐὰν ἀμφοτέραι ἢ ἐκατέρα τούτων εἶναι θέσις παρὰ τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἢ παρὰ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου καὶ β) ἡ παρὰ τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ εἰς πᾶσαν ἑτέραν περίπτωσιν.

5. Προκειμένου περὶ καθηγητῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων διὰ τὰς παρ' αὐτῶν παρεχόμενας ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν παρέχονται λόγῳ τῆς ιδιότητος τῶν ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἐνεκα ταύτης, τὸ σύνολον τῶν ὀπολαυῶν αὐτῶν διὰ τὰς προσθέτους ὑπηρεσίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ διπλάσιον τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τῆς ὀργανικῆς θέσεως.

6. Τοῦ περιορισμοῦ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐξαιρεῖται ἡ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς νομοπαρασκευαστικὰς Ἐπιτροπὰς καταβαλλομένη ἀποζημιώσις, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν πάντως τοῦ ἐν ἐδαφίῳ ε' τοῦ ἁρθροῦ 102 τοῦ Συντάγματος συνολικοῦ ποσοῦ τῶν προσθέτων ἀμοιβῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν εἰσπραξίν πάσης προσθέτου, ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος Ν. Δ., ἀμοιβῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ κατ' ἀποκοπὴν ἐξόδων κινήσεως καθίσταται νόμος ἐντελοδότης αὐτῶν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Πᾶσα πληρωμὴ τοιούτων ἀμοιβῶν, ἐνεργουμένη ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὑπὸ τῶν ὑποχρέων

εἰς ταύτην, εἶναι ἄκυρος καὶ συνιστᾷ τὸ ἀδίκημα τῆς ἀπιστίας εἰς ὅρος τῆς περιουσίας αὐτῶν.

2. Πᾶς τίτλος πληρωμῆς εἰς δημόσιον ὑπάλληλον προσθέντος ἀμοιβῆς ἐκδίδεται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας, ἐπ' ὀνόματι τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (Κεντρικῆς ἢ Ὑποκ)τος ἢ Πρακτορείου), εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἑοῖου ἐδρεύει ἢ Ὑπηρεσία, εἰς ἣν ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος, διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς καταβολὴν αὐτῆς εἰς τὸν δικαιούχον ὑπάλληλον ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ νόμου.

Ἐπὶ τῶν οὕτω καταβαλλομένων προσθέτων ἀμοιβῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πραγματοποιοῦνται αἱ πάσης φύσεως κρατήσεις, πλὴν τοῦ φόρου εισοδήματος, εἰς τὴν παρακράτησιν τοῦ ὁποῖου ὑποχρεοῦται ὅπως προδάνη ἢ Τράπεζα κατὰ τὴν καταβολήν.

3. Μετὰ τοῦ τίτλου πληρωμῆς κατατίθεται συγχρόνως εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ποσὸν αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς γραμματίου εἰσπράξεως ὑπὸ ἴδιον παρ' αὐτῇ λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «λογαριασμὸς καταθέσεως προσθέτων ἀμοιβῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων» καὶ ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου δημοσίου ὑπαλλήλου.

Τὸ γραμματίον εἰσπράξεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ τὸν νόμιμον τίτλον ἐξοφλήσεως τοῦ τίτλου πληρωμῆς τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικοῦ προσώπου κλπ. μὴ ἀπαιτουμένης οὐδεμιᾶς ὑπογραφῆς ἢ ἐξουσιοδοτικῆς πράξεως τοῦ δικαιούχου.

4. Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραδίδεται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ κατεθέντος καὶ ἀντίγραφον τῆς ἐκκαθαριστικῆς τῆς προσθέντος ἀμοιβῆς καταστάσεως ἐμφαίνουσα τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ πατρώνυμον τοῦ δικαιούχου ὑπαλλήλου, τὸν τίτλον καὶ βαθμὸν αὐτοῦ, τὴν Ὑπηρεσίαν εἰς ἣν ἀνήκει καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ κατατιθέμενον ποσόν.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἅμα τῇ παρ' αὐτῇ καταθέσει τῆς πρώτης ἀμοιβῆς ἐκάστου ὑπαλλήλου, καταρτίζει ἀτομικὸν τούτου δελτίον (καρτέλλαν), περιέχον πλῆρη τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα στοιχεῖα, φέρει δὲ εἰς πίστωσιν αὐτοῦ τὸ εἰσπραχθέν ποσόν, ὡς καὶ πᾶν κατατιθέμενον ἐφεξῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ποσόν.

5. Ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν προσθέτων ἀμοιβῶν ἀπὸ τὸν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν του, ὑποχρεοῦται ὅπως, κατὰ τὴν πρώτην ἀνάληψιν, προσκομίσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν βεβαίωσιν τοῦ ἐκκαθαριστοῦ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδογῶν του, ἐμφαίνουσιν τὸ συνολικὸν ποσόν, ὅπερ δικαιούται κατ' ἀνώτατον ὅριον συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νὰ λάβῃ κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος. Τοιοῦτην βεβαίωσιν ὑποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ ὁ δημόσιος ὑπάλληλος εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐντὸς ἐκάστου νέου ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἀνάληψιν.

Ἡ Τράπεζα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς βεβαίωσεως ταύτης, ἣν τηρεῖ παρ' αὐτῇ ὡς δικαιολογητικόν, καταχωρίζει εἰς τὴν καρτέλλαν τοῦ ὑπαλλήλου καὶ εἰς ἐιδικὴν στήλην τὰ στοιχεῖα τῆς βεβαίωσεως καὶ ἰδιαιτέρως τὸ ὡς ἄνω συνολικὸν ἐτήσιον ποσόν, ὅπερ δικαιούται νὰ λάβῃ κατ' ἀνώτατον ὅριον ὁ ὑπάλληλος.

6. Ἡ Τράπεζα ἀποδίδει εἰς τὸν δικαιούχον ὑπάλληλον τὰ εἰς πίστωσιν αὐτοῦ ἀγόμενα ποσὰ προσθέτων ἀμοιβῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον δικαιούται νὰ εἰσπράξῃ οὗτος ἐτησίως ἐκ προσθέτων ἀμοιβῶν.

Ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτάτου τούτου ὁρίου, ὁ δημόσιος ὑπάλληλος εἰς οὐδενὸς ἐπὶ πλέον ποσοῦ δικαιούται τὴν ἀνάληψιν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἡ Τράπεζα, καθ' ἐκάστην ἐνεργουμένην ὑπ' αὐτῆς ἀπόδοσιν, παρακρατεῖ τὸν ἐπὶ τοῦ ἀποδιδόμενου ποσοῦ ἀναλογούντα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, φόρον εισοδήματος ὡς καὶ ποσοστὸν 0,50) ὁ ὑπὲρ αὐτῆς, πρὸς κάλυψιν τῶν γενικῶν αὐτῆς ἐξόδων.

7. Διὰ πᾶν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ἀπομένον ἐπὶ πλεόν ἐκ τῶν ὑπὲρ τοῦ ὑπαλλήλου εἰσπραχθεισῶν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τοῦ ἔτους προσθέτων ἀμοιβῶν πο-

σὸν καθίσταται δικαιούχος αὐτοῦ, προκειμένου μὲν περὶ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, προκειμένου δὲ περὶ στρατιωτικοῦ τὸ οἰκείον Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας τοῦ Ὀπλοῦ εἰς ὃ ἀνήκει ὁ δικαιούχος στρατιωτικὸς.

Τὴν εἰς τὰ δικαιούχα Ταμεῖα ἀπόδοσιν τῶν σχετικῶν ποσῶν ἐνεργεῖ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς μηνὸς τοῦ ὀκτωβρίου ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστου ἔτους, παρακρατοῦσα ἐκ τοῦ ἀποδιδόμενου ποσοῦ ποσοστὸν 0,50) ο, πρὸς κάλυψιν τῶν γενικῶν αὐτῆς ἐξόδων.

8. Ἐρ' ὅσον ὁ δικαιούχος ὑπάλληλος, λόγῳ προαγωγῆς ἢ οἰασθῆποτε αὐξήσεως τῶν τακτικῶν ἀποδογῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, δικαιούται εἰς ἀπόληψιν προσθέτων ἀμοιβῶν ἀνωτέρου ὁρίου, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ προσκομίσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος νέαν βεβαίωσιν τοῦ ἐκκαθαριστοῦ τῶν ἀποδογῶν, συντεταγμένην κατὰ τ' ἀνωτέρω, πρὸς ἐνέργειαν τῆς δεύσης μεταβολῆς εἰς τὸ ἀτομικὸν αὐτοῦ δελτίον (καρτέλλαν).

Ἐν περιπτώσει μεταθέσεως τοῦ ὑπαλλήλου εἰς ὑπηρεσίαν ἐδρεύουσαν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐτέρου Ὑποκαταστήματος ἢ Πρακτορείου τῆς Τραπεζῆς, οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς περιφερείας τῆς νέας ὑπηρεσίας του βεβαίωσιν τοῦ Ὑποκαταστήματος παρ' οὗ ἀνελάμβανε τὰς προσθέτους ἀμοιβὰς του, ἐμφαίνουσιν τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους μέχρι τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς ἀναληφθέν ὑπ' αὐτοῦ συνολικὸν ποσόν καὶ τὸ συνολικὸν ὅριον τῶν ἐτήσιων ἀποδογῶν, ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τῆς παρ' αὐτῷ καρτέλλας αὐτοῦ.

9. Ἄνευ τῆς τοιαύτης βεβαίωσεως, οὐδὲν ποσὸν ἀποδίδεται εἰς τὸν ὑπάλληλον ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς, ἐκ τῶν παρ' αὐτῆς εἰσπραττομένων προσθέτων ἀμοιβῶν, διὰ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς νέας αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

10. Περιορισμὸς ἢ διακοπὴ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ὑπαλλήλου, μὴ ὀφειλομένη εἰς ὑπαιτιότητα αὐτοῦ, δὲν ἐπηρεάζει τὸ ὅριον τῶν καταβλητέων εἰς αὐτὸν ἐτησίως προσθέτων ἀμοιβῶν.

11. Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω συστήματος ἀπολήψεως ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν προσθέτων ἀμοιβῶν, εἰς τὰς φορολογικὰς δηλώσεις τούτων θὰ ἐπισυνάπτηται: βεβαίωσις τῆς Τραπεζῆς περὶ τῶν ἀποδοθεισῶν αὐτοῖς προσθέτων ἀμοιβῶν καὶ περὶ τοῦ παρακρατηθέντος ὑπ' αὐτοῖς φόρου εισοδήματος.

12. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἢ ἐντολῇ τῆς εἰσπράξεως καὶ διαχειρίσεως τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν Ν. Δ. ἀποζημιώσεων καὶ κατ' ἀποκοπὴν ἐξόδων κινήσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων.

13. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διαχείρισις τῶν προσθέτων ἀμοιβῶν καὶ κατ' ἀποκοπὴν ἐξόδων κινήσεως τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ Τραπεζιτικὸν ἀπόρρητον, μὴ ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν περὶ τούτου κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 4.

1. Δημόσιοι ἐν γένει λειτουργοὶ μετέχοντες ἐπ' ἀμοιβῇ εἰς Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπὰς, πέραν τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων, ὑποχρεοῦνται ὅπως μέχρι τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνὸς προέλθουν εἰς τὴν ἐπιλογὴν τῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν, εἰς ἃς θὰ ἐξακολουθήσουν συμμετέχοντες, υποβάλλοντες ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἔγγραφον δήλωσιν πρὸς τὸν Ὑπουργόν, εἰς ὃν ὀργανικῶς ὑπάγονται. Ἐντὸς τῆς ἰδίας προθεσμίας ὑποχρεοῦνται νὰ ἀνακοινώσουν τὴν ἀποχώρησίν των ἐκ τῶν λοιπῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς.

2. Δημόσιοι ἐν γένει λειτουργοὶ μετέχοντες κατὰ νόμον εἰς Συμβούλιον ἢ Ἐπιτροπὴν, λόγῳ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένης

ὀργανικῆς θέσεως, ἀντικαθίσταται δι' ἄλλου ὑπαλλήλου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐφ' ὅσον ἀποκλείεται ἡ περαιτέρω συμμετοχὴ αὐτοῦ ὑφ' οἷον-δήποτε τύπον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Μέχρι τῆς ἀναπληρώσεώς του μετέχει ὑποχρεωτικῶς ἄνευ ἀμοιβῆς. Διὰ τὴν ἀντικατάστασιν, προτιμῶνται οἱ ἔχοντες τὸν αὐτὸν ἢ ἀνώτερον βαθμὸν, περαιτέρω δὲ οἱ κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν ἐπόμενοι.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ κατοχῆς δευτέρας θέσεως, συμμετοχῆς εἰς Συμβούλια ἢ Ἐπιτροπὰς καὶ περὶ ἀνωτάτου ὁρίου προσθέτων ἀποδοχῶν, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἐδρευνόντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἢ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ Νομοῦ, ὁ προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῶν ὁποίων ὑπερβαίνει τὰ δέκα ἐκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως.

2. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δύνανται νὰ ἐπεκταθοῦν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν θημοσίων ἐπιχειρήσεων.

3. Εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐπιτρέπεται νὰ κατέχωσιν ὡς δευτέραν θέσιν τὴν τοῦ ἱεροφάτου εἰς ἱεροὺς ναοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 2276)1952.

4. Ἐπὶ τῶν περὶ τῶν τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπαλλήλων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ λύσις πάσης ἀμφισβήτησεως περὶ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἀποφαινομένου ἐν ὁλομείᾳ.

Ἄρθρον 7.

1. Παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου συνιστᾷ πειθαρχικὸν παράπτωμα, τοῦ ὑπαλλήλου παραπεμπομένου ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ οἰκεῖον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον.

Προκειμένου περὶ παραβάσεως τοῦ ἑδαφίου τετάρτου τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, ὁ ὑπάλληλος παραπέμπεται μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως. Ἡ ἀπόλυσις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν διοίκησιν, ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται τοιαύτη παράβασις.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραπομπὴ τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον καὶ ἡ ὑπὸ τούτου ἐκδοσις ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐγερθείσης πειθαρχικῆς ἀγωγῆς γίνεται κατ' ἀπόλυτον προτεραιότητα ἐναντι πάντων τῶν λοιπῶν θεμάτων.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου εἰσπραξις ἀμοιβῶν καὶ ὑπέρβασις τῶν ἐν ἄρθροις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος ἀνωτάτων ὁρίων, τιμωρεῖται ὡς παράβασις καθήκοντος.

Εἰς περιπτώσιν καταδίκης τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἀπαγγέλῃ καὶ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐκπτώσιν τοῦ καταδικασθέντος ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 7, 8, 9 καὶ αἱ παράγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 2276)1952 «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Συντάγματος κλπ.» ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις, ἀντικείμενη εἰς τὸ παρὸν Ν. Δ. καταργοῦνται.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν αὐτῷ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1959

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Α. ΜΑΚΡΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Α. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Α. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Ε. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, Α. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐδθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1959

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(8)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 4022

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1959 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ αἱ Διατάξεις τοῦ Α. Ν. 55 τῆς 31 Αὐγούστου 1936 «περὶ Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος» ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ Α. Ν. 1979 τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1939 «περὶ Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος» ὡς πρὸς τὴν σύστασιν καὶ ἐτέρας θέσεως Ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς διὰ τῶν ἤδη προβλεπομένων ὀργάνων αὐτῆς.

2. Ὁ ἀρχαιότερος Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπεζῆς, ἐντασσόμενος εὐθὺς μετὰ τὸν Διοικητὴν, ἀναπληροῖ τοῦτον ἀπόντα, κωλύμενον ἢ μὴ ὑπάρχοντα, καὶ ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Ἐν ἀπουσίᾳ καὶ τούτου, τὸν Διοικητὴν ἀναπληροῖ ὁ νεώτερος ἐν τῇ ἀρχαιότητι Ὑποδιοικητὴς.

Ἡ μεταξὺ τῶν Ὑποδιοικητῶν ἀρχαιότης καθορίζεται ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ ἀρχικοῦ ἐκατέρου αὐτῶν διορισμοῦ, ἐφ' ὅσον εἶναι συνεχῆς ἑκτοτε ἡ ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην ὑπηρεσία.

3. Ἡ ἐνταξις τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἐπερχομένης τροποποιήσεως καὶ ἡ πρὸς αὐτὴν προσαρμογὴ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος θέλει γίνεσθαι, μετὰ γνώμην τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 2.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1956 ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δι' ἧς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς ὡς ἀκολουθῶν :

α) Ἄρθρον 30. «1. Ὁ Διοικητὴς ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ὁ Ὑποδιοικητὴς, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 32 παρ. 1 ὀριζόμενα, προ-

δρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου. Ἄν ἀμφότερα τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως κωλύονται, προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 παρ. 1 ἐκλεγόμενος Σύμβουλος.

2. Τὴν Τράπεζαν ἐκπροσωπεῖ καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων παντὸς βαθμοῦ ὁ Διοικητὴς καὶ τούτου κωλυομένου ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 παρ. 1 ἀναπληρωτὴς του, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ Πρακτορείων καὶ ὁ Διευθυντὴς ἢ ὁ Ὑποδιευθυντὴς αὐτῶν, τούτων δὲ κωλυομένων, ὁ ἀναπληρωτὴς των.

Εἰς περιπτώσεις ἀπαιτούσας τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἢ Εἰσηγητοῦ προσωπικὴν ἐμφάνισιν τοῦ Διοικητοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἢ τὴν δόσιν ὅρκου ἐπιβληθέντος εἰς τὴν Τράπεζαν, ταύτην ἐκπροσωπεῖ εἴτε ὁ Διοικητὴς ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς του, εἴτε, διὰ μὲν τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος, ὁ Διευθυντὴς τῶν Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ εἰς τῶν Διευθυντῶν τοῦ Κεντρικοῦ, διὰ δὲ τὰς ὑποθέσεις τῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ τῶν Πρακτορείων ὁ Διευθυντὴς ἢ ὁ Ὑποδιευθυντὴς αὐτῶν, τούτων δὲ κωλυομένων ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτῶν».

Ἄρθρον 3.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1957 ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δι' ἧς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν τὰ ἄρθρα 8 (ἐδαφ. α') καὶ 71 (παραγρ. 2) τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς ὡς ἀκολουθῶς:

Ἄρθρον 8. α. «Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπεζῆς, ὁρισθὲν κατὰ τὴν ἰδρυσιν αὐτῆς εἰς 400.000.000 δραχμῶν, διηρέθη εἰς 80.000 μετοχάς, (ἁξίας 5.000 δραχμῶν ἑκάστη), κατεβλήθη δὲ ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀναλαβούσης ὁλόκληρον τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 2 τῆς μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμβάσεως, ἧς παράρτημα ἀποτελεῖ τὸ παρὸν Καταστατικόν. Τὸ μετοχικὸν τοῦτο κεφάλαιον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἀναπροσαρμογήν, συμφώνως πρὸς τὸ Διάταγμα τῆς 14)27 Νοεμβρίου 1956 «περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀωνόμων Ἑταιρειῶν» ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1957 ὀρίζεται εἰς 168.000.000 δραχμὰς διαιρούμενον εἰς 80.000 μετοχάς».

Ἄρθρον 71 παρ. 2. «Τὸ συσσωρευτικὸν μέρος ἀρίζεται εἰς 4 ο)ο ἐτησίως, ὑπολογιζόμενον δὲ ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1948 καὶ μέχρι τῆς χρήσεως καὶ τοῦ ἔτους 1955, οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν 400.000.000 κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 10)11 Μαΐου 1946 Νομ. Δ)τος ἐκδοθέντων ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1946, 7 Ἰουλίου 1948 καὶ 5 Ἀπριλίου 1949 Β. Δ)των, προσαρμοσθέντος κεφαλαίου, ἀνερχομένου εἰς 60.000.000.000 δραχμῶν (ἢ 60.000.000 δραχμῶν νέας ἐκδόσεως), καταβάλλεται διὰ μὲν τὴν χρήσιν τοῦ ἔτους 1956 ἐπὶ προσαρμοσθέντος κεφαλαίου δραχμῶν 114.000.000 ἀπὸ δὲ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1957 καὶ ἐφεξῆς ἐπὶ τοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 14)27 Νοεμβρίου 1956 Β. Διατάγματος προσαρμοσθέντος κεφαλαίου ἑκατὸν ἐξήκοντα ὀκτὼ ἑκατομμυρίων (168.000.000) δραχμῶν».

Ἄρθρον 4.

Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 3912)1958 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων ἐδελουσίας ἐξόδου προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος», ἐκδοθεῖσαι δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν

σχετικῶν ὑποθέσεων διατηροῦν τὴν ἰσχύν αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1959

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΕΣΒΥΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Α. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΗΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Ε. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1959

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΑΙΔΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 4024

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1959 συμβάσεως μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως πληγέντων ὑπὸ σεισμῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκινήτων χρησιμοποιουμένων ὡς κατοικιῶν ἢ ὡς ἐπαγγελματικῆς στέγης.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1959 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1959 Σύμβασις μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως πληγέντων ὑπὸ σεισμῶν, πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκινήτων χρησιμοποιουμένων ὡς κατοικιῶν ἢ ὡς ἐπαγγελματικῆς στέγης, ἔχουσα ὡς ἔπεται.

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Μεταξὺ : 1) Τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κωνσταντίνου Παπακωνσταντίνου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Ἀνδρέου Στράτου, κατοικίων Ἀθηνῶν, 2) τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ αὐτῆς κ. Δημ. Γαλάνη, κατοικοῦ Ἀθηνῶν καὶ 3) τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Καρόλου Ἀρλιώτη, κατοικοῦ ὡσαύτως Ἀθηνῶν, συνάπτεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ Νόμου 3488 τῆς 30)31 Δεκεμβρίου 1955 (Φύλ. Ἐφημ. Κυβερνήσεως 355 τεύχος Α') ἡ ἐξῆς σύμβασις, ἧς σκοπὸς εἶναι :

Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκείνων, ὧν αἱ κατοικίαι ἢ αἱ δι' ἐπαγγελματικὴν στέγην χρησιμοποιοῦμεναι οἰκοδομαὶ ἐπλήγησαν ἐκ σεισμῶν, διὰ χορηγήσεως εἰς αὐτοὺς δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν κατοικιῶν τούτων ἢ τῶν δι' ἐπαγγελματικὴν στέγην χρησιμοποιοῦμένων οἰκοδομῶν, ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, χρηματοδοτούμενης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἔχοντα ὑπ' ὄψει τῶν : Α) Σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς ὑπ' ἀριθ. 1117 τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1959, δι' ἣς ἐνεκρίθη ἡ χρηματοδότησις ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ ποσοῦ δραχμῶν εἰκοσιν ἑκατομμυρίων (20.000.000) ἐν συνόλῳ, ἵνα διατεθῶσιν ὑπὸ τῆς δευτέρας εἰς δάνεια ἐνυπόθηκα, συνολικοῦ μὲν ὕψους δραχμῶν δέκα ἑκατομμυρίων (10.000.000) διὰ τὴν κάλυψιν τῶν πλέον ἐπείγουσων ἀναγκῶν στεγάζσεως τῶν σεισμοπλήκτων τῶν Νομῶν Ἡρακλείου καὶ Ρεθύμνης, συνολικοῦ δὲ ὕψους δραχμ. δέκα ἑκατομμυρίων (10.000.000) διὰ τὴν κάλυψιν, ὡσαύτως, τῶν πλέον ἐπείγουσων ἀναγκῶν στεγάζσεως τῶν σεισμοπλήκτων, κατοικίων περιφερειῶν, ἃς θέλει καθορίσῃ δι' ἀποφάσεών του ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῆς Προνοίας, ἐξαιρουμένων τῶν Ἰονίων Νήσων, Θήρας, Φθιώτιδος, Θεσσαλίας καὶ Μαγνησίας καὶ Β) τὰς διατάξεις τῶν Νόμων «περὶ Λαϊκῆς Κατοικίας», συμφωνοῦσι καὶ ἀποδέχονται τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 1.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει νὰ χρηματοδοτήσῃ, ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ κατεθειμένων διαθεσίμων κεφαλαίων Δημοσίων Ὁργανισμῶν καὶ ἐπὶ τῷ παρ' αὐτῆς παρεχομένῳ ἐπιτοκίῳ εἰς τὰς καταθέσεις ταύτας, διὰ ποσοῦ δραχμῶν εἰκοσιν ἑκατομμυρίων (20.000.000) τὴν Ἑθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν, τῆς χορηγήσεως, δηλονότι, παρ' αὐτῆς δανείων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς στέγης κατοικίων τῶν ὡς ἄνω περιφερειῶν πληγέντων ὑπὸ σεισμῶν, καταρτιζομένης μεταξὺ τῶν σχετικῆς συμβάσεως, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὡς ἄνω μνημονευομένης ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ τὰ δάνεια ταῦτα εἰς ἐκείνους, οὓς θὰ καθορίσῃ ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῆς Προνοίας ἢ ὁ ὑπὸ τούτου ἐξουσιοδοτούμενος δι' ἀποφάσεών του, ὡς δικαιούχους τοιούτων δανείων καὶ ὧν αἱ ὑπὸ σεισμῶν πληγείσαι κατοικίαι ἢ οἰκοδομαὶ χρησιμοποιοῦμεναι δι' ἐπαγγελματικὴν στέγην κεῖνται εἰς περιφέρειας τῆς Χώρας καθορισθεῖσας ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν περιφερειῶν τῶν Ἰονίων Νήσων, Θήρας, Φθιώτιδος, Θεσσαλίας καὶ Μαγνησίας.

Διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτούμενου, δι' ὧν θὰ καθορίζωνται οἱ δικαιούχοι τῶν δανείων, θὰ καθορίζηται καὶ τὸ εἰς ἕνα ἕκαστον τούτων χορηγηθῆσόμενον ποσὸν τοῦ δανείου. Τὰ δάνεια ταῦτα, ἐξασφαλιζόμενα δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' οὗ ἢ δι' ἣν τὸ δάνειον οἰκοδομὴ ἢ καὶ ἐπὶ οἰοῦνδήποτε ἄλλου ἀκινήτου τοῦ δικαιούχου ἢ τρίτου, θὰ εἶναι ἐξοφλητέα ἐντὸς εἰκοσαετίας, κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεολυσίας, διὰ καταβολῆς καθ' ἑξαμηνίαν ἀναλόγου τοκοχρεολυτικῆς δόσεως καὶ ὑφ' οὗς ἄλλους ὅρους ἠθέληεν ἐγκρίνει ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῆς Προνοίας, ἀποκλειομένου πάντως εἰς τοῦτον τοῦ δικαιώματος νὰ ἀναστείλῃ ἢ ματαιώσῃ καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὴν εἰσπραξίν τῶν τοκοχρεολυτικῶν δόσεων τῶν δανείων.

Διὰ τῶν δανειστικῶν συμβολαίων θὰ παρέχεται εἰς τοὺς ἐκ τῶν ὡς εἴρηται δανείων ὀφειλέτας ἢ εὐχέρεια ὅπως ἐνεργῶσι πρὸς τῆς λήξεως ἐκάστης τοκοχρεολυτικῆς δόσεως τμηματικὰς καταβολὰς ἐναντι ταύτης, τῆς Τραπεζῆς οὗσης ὑποχρέου νὰ δέχεται ταύτας, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπέχη αὐτὴ ὑποχρέωσιν πληρωμῆς τόκων πρὸς τὸν καταθέτοντα ὀφειλῆ-την ἐπὶ τῶν οὕτω προκαταβαλλομένων παρ' αὐτοῦ ποσῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, λόγῳ Κρατικῆς στεγαστικῆς συνδρομῆς τῶν πρὸς οὓς χορηγηθῆσονται τὰ κατὰ τὰ ἄνωτέρω δάνεια ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, παρέχει διὰ τῆς παρούσης πρὸς αὐτὴν τὴν πλήρη καὶ ἀνεπιφύλακτον ἐγγύησίν του, παραιτούμενον τῆς ἐνστάσεως τῆς διαιρέσεως καὶ διζήσεως καὶ ἐξουσιοδοτεῖ ἀπὸ τοῦδε ἀνεκκλήσεως τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἵνα αὕτη, ἐπὶ τῇ ἀπλῇ αἰτήσῃ τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀναλάβῃ ἐκ τοῦ παρ' αὐτῇ (τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος) λογαριασμοῦ του «Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν», τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν καὶ καταβάλλῃ τοῦτο εἰς τὴν Ἑθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ληξιπροδέσμων καὶ μὴ ἐξοφληθεισῶν ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν δόσεων τῶν δανείων, εἰς ἃ ἀφορᾷ ἢ διὰ τῆς παρούσης παρεχομένη ἐγγύησίν του, μετὰ τῶν τυχόν ἐξόδων, τόκων καὶ φόρων τῶν δανείων τούτων. Τὴν αἴτησιν ταύτην δικαιούται ἡ Ἑθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μετὰ πάροδον ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν μὴ ἐξοφληθεισῶν ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν δόσεων τῶν δανείων καὶ ἀφοῦ προηγουμένως συντάξῃ αὕτη βεβαιωτικὰς καταστάσεις εἰς τριπλοῦν καὶ ἀποστείλῃ ταύτας εἰς τὰ ἀρμόδια Δημόσια Ταμεία πρὸς βεβαίωσιν τῆς ὀφειλῆς ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὀφειλετῶν εἰς ἕναρς αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 71145/53 ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀντίγραφον τῶν βεβαιωτικῶν τούτων καταστάσεων ὑποχρεοῦται ἡ Ἑθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα νὰ ὑποβάλῃ καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ — Διεύθυνσιν Δημοσίου Χρέους. Διευκρινίζεται, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐξοφλήσεως ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου μέρους μόνον τῆς ὀφειλομένης παρ' αὐτοῦ τοκοχρεολυτικῆς δόσεως, ἡ Ἑθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὴν, κατὰ τὸν ἄνω τρόπον, πληρωμὴν αὐτῇ τοῦ μὴ ἐξοφληθέντος ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ὑπολοίπου τῆς δόσεως.

Ἄρθρον 4.

Αἱ κατὰ τὸν διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὀριζόμενον τρόπον ἐξοφλούμεναι τοκοχρεολυτικαὶ δόσεις, θὰ ὀφείλωνται, ἀπὸ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν, πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἡ Ἑθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως, ὡς ἐντολοδόχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐπιδιώκῃ τὴν εἰσπραξίν ἀπὸ τοῦ ὀφειλέτας καὶ τῶν κατὰ τὸν ἄνωτέρω τρόπον ἐξοφλουμένων τοκοχρεολυτικῶν δόσεων τῶν ὡς ἄνω δανείων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ἐν οἰκδήποτε στιγμῇ, δι' ἐκπροσώπων αὐτοῦ, νὰ ἐνεργῇ ἔλεγχον καὶ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῆς ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως δημιουργουμένης ληψοδοσίας.

Ἄρθρον 5.

Ὁ τε συμβεβηκὸς καὶ ὁ ὑπερμερίας τόκος τῶν μὲν δανείων τῶν χορηγουμένων διὰ κατοικίας ὀρίζεται εἰς 4ο)ο ἐτησίως, τῶν δὲ τοιούτων δι' ἐπαγγελματικὴν στέγην εἰς 6ο)ο ἐτησίως καὶ εἶναι ἀπηλλαγμένος τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ὡς ἐπίσης εἶναι ἀπηλλαγμένη τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν καὶ ἡ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον καταβαλλομένη ὑπὸ

του 'Ελληνικού Δημοσίου προς την 'Εθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν της 'Ελλάδος διαφορά τόκου.

Άρθρον 6.

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ μνημονευομένην ἀπόφασιν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος θὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν 'Εθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων (20.000.000), τὸ προοριζόμενον διὰ τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ κατατεθειμένων διαθεσίμων κεφαλαίων τῶν Δημοσίων Ὁργανισμῶν καὶ ἐπὶ τῷ ἐπιτοκίῳ ὅπερ παρέχει αὕτη εἰς τὰς τοιαύτας καταθέσεις καὶ ὅπερ σήμερον μὲν εἶναι τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν (400) ἐτησίως, ἐνδέχεται δὲ μεταγενεστέρως νὰ αὐξηθῇ.

Ἐπειδὴ ἐξ ἄλλου ἡ 'Εθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος θὰ χορηγήσῃ τὰ ἀντίστοιχα δάνεια ἐπὶ ἐπιτοκίῳ ὅπερ ὀρίζεται διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου σταθερῶς πρὸς τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν (400) ἐτησίως διὰ τὰ προοριζόμενα διὰ κατοικίας καὶ πρὸς ἑξ τοῖς ἑκατὸν (600) ἐτησίως διὰ τὰ προοριζόμενα δι' ἐπαγγελματικὴν στέγην καὶ ἐπομένως ὅχι μόνον οὐδεμίαν χρηματικὴν ἀπολαύσιν θὰ ἔχῃ διὰ τὰς παρασχεθισομένας ὑπηρεσίας τῆς καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τῆς, τῶν σχετικῶν μὲ τὰ κατὰ τὴν παρούσαν σύμβασιν χορηγηθισόμενα παρ' αὐτῆς δάνεια διὰ κατοικίας, ἀλλὰ καὶ θετικὴν ζημίαν ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ὑποχρεωθῇ αὕτη νὰ καταβάλλῃ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος ἐπιτόκιον μείζον τοῦ τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν (400), διὰ τοῦτο τὸ 'Ελληνικὸν Δημόσιον, διὰ τῶν συμβαλλομένων ὧδε ἐκπροσώπων του, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καταβάλλῃ αὐτὸ πρὸς τὴν 'Εθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος :

α) Τὴν ἐπὶ πλέον διαφοράν τοῦ τόκου ἣτις θὰ προέρχεται ἐκ τοῦ τυχόν καταβαλλομένου παρ' αὐτῆς πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος μείζονος τοῦ τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν (400) ἐτησίως ἐπιτοκίου ἐπὶ τῆς συναφθισομένης πιστώσεως τῶν δραχμῶν 20.000.000 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, καὶ

β) Ἀποζημιώσιν διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐργασίαν τῆς ἴσῃ πρὸς ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατοστὰ τοῖς ἑκατὸν (0,7500) καθ' ἑξαμηνίαν ἐπὶ τῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους ὀφειλομένων αὐτῇ ἐξ ὑπολοίπων κεφαλαίων ἐκ τῶν, κατὰ τὴν παρούσαν σύμβασιν, χορηγηθισομένων παρ' αὐτῆς δανείων διὰ κατοικίας.

Ἡ τε τυχὸν διαφορά τοῦ τόκου καὶ ἡ ἀποζημίωσις θεωροῦνται ὡς Κρατικὴ συνδρομὴ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς στεγάζεως τῶν κατοίκων τῶν ὡς ἄνω περιφερειῶν τῶν πληγέντων ὑπὸ σεισμῶν καὶ θὰ καταβάλλωνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν 'Εθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος, ἡ μὲν διαφορά τοῦ τόκου τὴν πρώτην Ἰανουαρίου καὶ τὴν πρώτην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε ὑπολοίπου ὅπερ θὰ ὀφείλῃ τότε ἡ 'Εθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος ἐκ τῆς διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπομένης χρηματοδοτήσεως τῆς, ἡ δὲ ἀποζημίωσις τὴν 1ην Φεβρουαρίου καὶ τὴν 1ην Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους, ἀμφότεραι δὲ (διαφορὰ τόκου καὶ ἀποζημιώσεως) θὰ καταβάλλωνται ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς 'Ελλάδος λογαριασμοῦ τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου «'Ελληνικὸν Δημόσιον — Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν».

Διὰ τὴν τακτικὴν καὶ ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τῶς ὡς ἄνω χρηματικῶν ποσῶν ἐκ διαφοράς τόκου καὶ ἐξ ἀποζημιώσεως, ἅτινα ἐν πάσῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸ 'Ελληνικὸν Δημόσιον πρὸς τὴν 'Εθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος, τὸ 'Ελληνικὸν Δημόσιον τὸ μὲν ἀνα-

λαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐγγράφῃ κατ' ἔτος τὸ ἀναγκαζοῦν πρὸς τοῦτο ποσὸν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Κράτους, τὸ δὲ ἐξουσιοδοτεῖ ἀπὸ τοῦδε ἀνεκκλήτως τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος ἵνα αὕτη, ἐπὶ τῇ ἀπλῇ αἰτήσῃ τῆς 'Εθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος, ἀναλαμβάνῃ ἐκ τοῦ παρ' αὐτῇ (τῇ Τραπεζῇ τῆς 'Ελλάδος) λογαριασμοῦ τοῦ «'Ελληνικὸν Δημόσιον — Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν» τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν καὶ καταβάλλῃ τοῦτο εἰς τὴν 'Εθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἐν τῇ αἰτήσῃ τῆς Τραπεζῆς ταύτης ἀναφερομένης ὡς ὀφειλομένης αὐτῇ διαφοράς τόκου καὶ ἀποζημιώσεως.

Ἡ 'Εθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος ἰδιαιτέραν ἐκάστοτε αἴτησιν διὰ τὴν καταβολὴν αὐτῇ τῆς διαφοράς τοῦ τόκου καὶ ἰδιαιτέραν διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως.

Διευκρινίζεται ὅτι ἡ μὴ ἀναγραφὴ τοῦ σχετικοῦ κονδυλίου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Κράτους δὲν ἐμποδίζει τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος νὰ καταβάλλῃ τὴν περὶ ἧς πρόκειται διαφοράν τόκου ἢ τὴν ἀποζημιώσιν πρὸς τὴν 'Εθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος κατὰ τὸν ἄνω τρόπον, καθ' ὅσον, ἐπαναλαμβάνεται, ὅτι ἡ πρὸς τοῦτο διδομένη αὐτῇ ἐντολὴ ὑπὸ τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου εἶναι ἀνεκκλητος καὶ ἀπηλλαγμένη παντὸς ὁρου καὶ πάσης προϋποθέσεως.

Διευκρινίζεται ἐπίσης, ὅτι, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν 'Εθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος ἀπ' εὐθείας καὶ κατ' ἄλλον τρόπον μέρος μόνον τῶν ὀφειλομένων αὐτῇ, κατὰ τ' ἄνωτέρω, ἐκ διαφοράς τόκου ἢ ἐξ ἀποζημιώσεως, ἡ 'Εθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος θὰ δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος, τὴν κατὰ τὸν ἄνω τρόπον, πληρωμὴν αὐτῇ τοῦ μὴ ἐξοφληθέντος ὑπολοίπου μέρους.

Εἰς πίστωσιν πάντων τῶν ἄνωτέρω, ἅτινα τὰ συμβαλλόμενα μέρη συνημολογοῦσι καὶ συναποδέχονται, συνετάχθη ἡ παρούσα εἰς τρία ὅμοια, ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1959 καὶ ὑπογράφεται ὡς ἑπεται :

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸ 'Ελληνικὸν Δημόσιον	Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν	Ὁ Ὑποδιοικητὴς
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	ΔΗΜ. ΓΑΛΑΝΗΣ
Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Κοιν. Προνοίας	Διὰ τὴν 'Εθν. Κτηματικήν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος
Α. ΣΤΡΑΤΟΣ	Ὁ Διοικητὴς
	ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΡΑΙΩΤΗΣ

Άρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 3486)1955 «περὶ κυρώσεως κλπ. καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Λαϊκῆς Κατοικίας Νομοθεσίας» τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

Ὁ χρόνος ἐξοφλήσεως, ὁ τόκος καὶ οἱ ἐν γένει ὅροι τῶν ὑπὸ τῆς 'Εθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος χορηγουμένων τοιούτων δανείων, θὰ καθορίζονται διὰ τῶν κατὰ τὴν ἄνωτέρω παράγραφον Συμβάσεων. Διὰ τῶν αὐτῶν Συμβάσεων θὰ καθορίζεται ἡ ὑπὸ τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν 'Εθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος καταβολή.

α) τῆς διαφοράς τοῦ τόκου, ἣτις ἐνδεχομένως ἤθελε προκύψει μετὰ τοῦ τόκου τοῦ καταβαλλομένου ὑπὸ τῆς 'Εθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος εἰς τὴν χρηματοδοτοῦσαν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος διὰ τὰ διατιθέμενα παρ' αὐτῆς κεφάλαια καὶ ἐκείνου δὲν θὰ εἰσπράττῃ αὕτη ἐπὶ τῶν χορηγουμένων παρ' αὐτῆς θάσει τῶν συμβάσεων, τοκοχρεωλυτικῶν δανείων καὶ ἐφ' ὅσον ὁ τόκος οὗτος εἶναι ἐλάσσων

τοῦ ὕψους τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καταβαλλομένου ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τόκου.

β) ἀποζημιώσεις διὰ τὰς παρ' αὐτῆς παρεχομένας ὑπηρεσίας της, τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν χορήγησιν τῶν ὡς ἄνω δανείων, ἐφ' ὅσον δὲν καθορίζεται ὑπὲρ αὐτῆς διὰ τὰ χορηγούμενα στεγαστικά δάνεια τόκος μείζων τοῦ καταβαλλομένου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ παρὰ τῆς Τραπεζῆς ταύτης πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διατιθέμενα κεφάλαια.

Ἡ καταβολὴ τῶν ὡς ἄνω πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος θὰ γίνεταί, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν ἔχη ἐγγραφῇ εἰς τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμὸν σχετικὴ πίστωσις ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς βάρος τοῦ παρ' αὐτῇ λογαριασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, παρεχομένης πρὸς τοῦτο πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀνεκκλήτου ἐντολῆς, ἀπηλλαγμένης παντὸς ὄρου καὶ προϋποθέσεως, τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δικαιουμένης ὅπως ἀξιώσῃ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἄμεσον καταβολὴν παντὸς ὀφειλομένου ἐκ τῆς ὡς ἄνω αἰτίας ποσοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1959

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Α. ΔΕΡΤΙΛΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Γ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Ε. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1959

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ